

σαλίγκαρος

σαλίγκαρος, ο, ουσ. [<σαλιγκάρι + μεγεθ. κατάλ. -ος], το μεγάλο σαλιγκάρι· ελικοειδής διάδρομος χαραγμένος στο χώμα, όπου πρέπει να ελιχθούν, ιδίως με την όπισθεν, οι υποψήφιοι οδηγοί αυτοκινήτων, προκειμένου να δείξουν την ικανότητά τους, για να πάρουν το δίπλωμα οδήγησης: «οι πιο πολλοί υποψήφιοι οδηγοί κόβονται στο σαλίγκαρο». Από το ελικοειδές αποτύπωμα που αφήνει κατά την πορεία του στο χώμα το σαλιγκάρι·

- *σαλίγκαρος καιότανε κι εκείνος τραγουδούσε*, λέγεται στην περίπτωση που κάποιος δεν έχει συναίσθηση της δύσκολης κατάστασης στην οποία βρίσκεται: «μα καλά, δεν κάνει τίποτα για να βγει απ' τη δύσκολη θέση που βρίσκεται; -Τι να κάνει, ρε φίλε, σαλίγκαρος καιότανε κι εκείνος τραγουδούσε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας